

Tulppaani

Ajattara

Auki raapii ruoste, kehdoissa verikiven
Sahaa irti itran, kiskoo nahan lihaa nuollen ja nauraa

Sammuu tuo kirkas loiste, kironsa sylkee
Kun huuto lakkaa kuoressa katkeruuden
Sitä itkee, ei tiedä miksi vielä elää

Velloo liete lihan, alla jalkojen sinisten
Sulkee pimeään, on vain kangastus tuttu kaukainen

Sammuu tuo kirkas loiste, kironsa sylkee
Kun huuto lakkaa kuoressa katkeruuden
Sitä itkee, ei tiedä miksi vielä elää

Edessä suuren pimeän, hauras mieli kellastuu
Kun itseltään unohtuu, kun loputkin maatuu

Sammuu tuo kirkas loiste, kironsa sylkee
Kun huuto lakkaa kuoressa katkeruuden
Sitä itkee, ei tiedä miksi vielä elää